

saaledes komme i Strid baade med en Række Overenskomster og med de bestaaende Forhold ved at følge Udvalgets Forslag om at sælge den Bygning og Grund, som nu udgjøre Walkendorffs Kollegium. Der siges endvidere af Udvalget, at det ikke seer, hvad Forbindelse der er mellem Kommunitetet og Walkendorffs Kollegium. Der er imidlertid den Forbindelse, at begge disse Stiftelser sortere under Københavns Universitet, og de ere begge bestemte til at understøtte fattige Studerende. Ligesom dette ligefrem ligger i disse Stiftelsers Diemed, saaledes har Kommunitetet mange Gange bidraget, navnlig med Bygningshjælp, til de tre Kollegier for fattige Studerende, som høre under Københavns Universitet; det har tidligere bidraget til Gjenopførelsen af Walkendorffs Kollegium, som uheldigviis er nedbrændt to Gange, i 1728 og 1795, og begge Gange har manglet de fornødne Midler til at blive gjenopført. Endvidere har Kommunitetet bidraget med Bygningshjælp til Borchs og Ehlers Kollegium. Derfom man altsaa tager Kommunitetets Historie, saa er netop Udvalgets Indstilling i Strid med denne, og jeg vil lægge til: med Kommunitetets Diemed. Udvalget har gjort den Henstilling at sælge denne Eiendom og meent, at den Kapital, som vilde indvindes ved Salget, skulde være tilstrækkelig eller i alt Fald nogenlunde tilstrækkelig, til at yde Huusleiehjælp til det Antal Studerende, som nu beboer Kollegiet; dette troer jeg imidlertid ikke vil opnaaes. De Herrer, som kende denne Eiendom, ville vide, at den vel har et stort Areal, men at den kun har en forholdsviis ringe Gadesfacade, og at den deels paa Grund heraf og deels paa Grund af, at den ligger i den omtalte Gade, som er lidet skikket til Næringsbrug, ikke vil have nogen synderlig stor Værdi. Der er saa meget mere Anledning til at komme Walkendorffs Kollegium til Hjælp, som man vil finde, naar man slaaer efter i akademiske Beretninger om denne Stiftelse, at den har havt ikke ubetydelige Kapitaler, som paa Grund af Tidernes Besværligheder er gaaede tabte gennem den offentlige Bestyrelse; navnlig er der lidt Tab ved Pengeforandringen i 1813. Walkendorffs Kollegium blev efter den Tids Forhold meget rigelig funderet; foruden sit Huus gav Christopher Wal-

kendorff til Universitetet noget over 6000 Rd., hvilket i Aaret 1595 var en meget betydelig Gave. Han bestemte endvidere meget nøiagtigt, og efter mit Skjøn meget fornuftigt, hvorledes denne Kapital skulde administreres under Universitetet, og hans Fundats gaaer ud fra, at han har sluttet en Afkord med Universitetet om Vedligeholdelsen af denne Stiftelse og Bestyrelsen af de dertil legerede Midler. Naar man nu vil forandre dette Forhold og omdanne det fra en Ydelse af Bopæl in natura til Huusleiehjælp, saa vil dette ikke blot i Formen være en uheldig Forandring, men jeg antager ogsaa, at det i Realiteten ingenlunde vil gavne de Studerende paa den Maade, som en Huusleiehjælp, ydet in natura; thi ved en Pengeunderstøttelse til unge Studerende opnaaer man ikke nær saa Meget. Jeg skal derfor slutte mig til det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Richt), og ved min Stemme bidrage til, at Udvalgets Forslag forkastes, og jeg haaber, at, hvis det skulde blive antaget, den høitærede Kultusminister da ikke paa Grund af denne ene Afstemning, som vistnok ikke steer, efter at alle Dplysninger ere komne frem, vil afflasse Walkendorffs Kollegium som Bopælsstiftelse.

Ischerning: Det gjør mig ondt her at maatte bekæmpe det ærede Medlem for Sorø (Alberti), hvor han talte for Walkendorffs Kollegium, og ikke, som sædvanligt, for Sorø Almademi. Jeg formoder, at han har været Alumnus paa dette Kollegium, og jeg venter, at samtlige tidligere Alumnier derfra, som ere tilstede her, ville stemme med ham, men alle Andre med Finantsudvalget. Hvilke ere da de forskjellige Betragtninger, som ere gjorte gjældende i denne Sag? Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Richt) fremstillede Walkendorffs Kollegium som en Mand, der nu er bleven fattig og bad om Hjælp, og han haabede, at vi ville betragte det som en Embedsmand, der havde tjent meget længe, og derfor give det Pension; men denne Embedsmand er, maa man vel lægge Mærke til, ikke optagen paa Pensionsloven, og det skulde altsaa være ved særlig Lov, at han skulde faae Pension. Men nu have vi erkjendt, at han ingen Trang har